

- zrušil vyššie uvedené rozhodnutie Komisie, resp. subsidiárne vrátil vec Súdu prvého stupňa, aby o tom rozhodol;
- zaviazal Komisiu na náhradu trov odvolacieho konania.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Land Oberösterreich dovoľáva procesnej vady, ako aj porušenia práva Spoločenstva, ktorých sa dopustil Súd prvého stupňa.

Pri posudzovaní žalobného dôvodu vyplývajúceho „z porušenia Zmluvy ES“ sa napadnutý rozsudok zaoberá len podmienkou „špecifického problému“, pričom neboli vôbec preskúmané ostatné podmienky stanovené v článku 95 ods. 5 ES. Napriek podrobnej argumentácii odvolateľky, ktorá sa opierala o presné číselné údaje, Súd prvého stupňa otázku „špecifického problému“ nepreskúmal tak dôkladne, ako to vyžadoval jej význam pre vyriešenie sporu. Odvolateľka tvrdí, že Súd prvého stupňa opomenul skutočnosť, že špecifický problém vedie k neuplatniteľnosti konvenčných opatrení o súžití z dôvodu štruktúry poľnohospodárstva v Hornom Rakúsku rozdobeného do početných drobných podnikov a obsahujúceho neobvykle vysoké percento ekologických podnikov. Tým, že Súd prvého stupňa nedostatočne preskúmal tvrdenia uvedené v tomto bode, podľa odvolateľky porušil svoju povinnosť odôvodnenia, čo zakladá procesnú vadu.

Komisia vydala svoje rozhodnutie bez toho, že by dala Land Oberösterreich a Rakúskej republike možnosť predložiť ich pripomienky k jedinému dôkaznému prostriedku konania, a to k vyhláseniu Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín. V napadnutom rozsudku Súd prvého stupňa určil, že úvahy, na základe ktorých Súdny dvor odmietol uplatniteľnosť zásady kontradiktórnosti konania na postup upravený článkom 95 ods. 4 ES, sa obdobne použijú na postup upravený článkom 95 ods. 5 ES. Odvolateľka s týmto právnym názorom nesúhlasí. Domnieva sa, že nemožno nezohľadniť skutočnosť, že judikatura Súdneho dvora citovaná v napadnutom rozsudku sa zakladala ešte na bývalom článku 100 A Zmluvy ES, ktorý nerozlišoval medzi zachovaním existujúcich vnútroštátnych ustanovení a prijatím nových vnútroštátnych ustanovení. Land Oberösterreich sa ďalej domnieva, že právo byť vypočutý je základnou zásadou konania, ktorej uplatnenie by sa nemalo zbytočne obmedziť, a to ani z dôvodov hospodárnosti konania. To zakladá dostatočný dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia Komisie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 296, s. 22.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 230, s. 34.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozhodnutím Tribunal de première instance de Bruxelles zo 7. decembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Procureur du Roi – Parties civiles: Union des Dentistes et Stomatologistes de Belgique, U.P.R a Jean Totolidis proti Ioannis Doulamis

(Vec C-446/05)

(2006/C 48/30)

(Jazyk konania: francúzština)

Tribunal de première instance de Bruxelles podal rozhodnutím zo 7. decembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Procureur du Roi – Parties civiles: Union des Dentistes et Stomatologistes de Belgique, U.P.R a Jean Totolidis proti Ioannis Doulamis a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 14. decembra 2005.

Tribunal de première instance de Bruxelles žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Má sa článok 81 spolu s článkom 3 ods. 1 písm. g) a článkom 10 ods. 2 ES vykladať v tom zmysle, že je s ním v rozpore, aby vnútroštátny zákon, v prejednávanej príhode zákon o reklame v oblasti zubnej starostlivosti, zakázal (každému a) poskytovateľom zubnej starostlivosti v rámci slobodného povolania alebo zubárskej ordinácie, aby priamo alebo nepriamo použili akúkoľvek reklamu v oblasti zubnej starostlivosti?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Cour d'appel de Paris z 18. novembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Société Thomson Multimedia Sales Europe proti Administration des Douanes et Droits Indirects

(Vec C-447/05)

(2006/C 48/31)

(Jazyk konania: francúzština)

Cour d'appel de Paris podal rozsudkom z 18. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Société Thomson Multimedia Sales Europe proti Administration des Douanes et Droits Indirects, a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 16. decembra 2005.

Cour d'appel de Paris žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Je príloha 11 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993 ⁽¹⁾ neplatná z dôvodu rozporu s článkom 24 nariadenia Rady č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva ⁽²⁾, v dôsledku ktorého sa za krajinu pôvodu televízneho prijímača vyrobeného v POĽSKU považuje KÓREA za okolností uvedených v konaní?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/12, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mím. vyd. 02/0006, s. 3).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 302, s. 1; Mím. vyd. 02/004, s. 307.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Cour d'appel de Paris z 18. novembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Société Vestel France proti Administration des Douanes et Droits Indirects

(Vec C-448/05)

(2006/C 48/32)

(Jazyk konania: francúzština)

Cour d'appel de Paris podal rozsudkom z 18. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Société Vestel France proti Administration des Douanes et Droits Indirects, a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 16. decembra 2005.

Cour d'appel de Paris žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Je príloha 11 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993 ⁽¹⁾ neplatná z dôvodu rozporu s článkom 24 nariadenia Rady č. 2913/92 z 12. októbra, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva ⁽²⁾, v dôsledku ktorého sa za krajinu pôvodu televízneho prijímača vyrobeného v TURECKU považuje ČÍNA za okolností uvedených v konaní?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/12, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mím. vyd. 02/0006, s. 3).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 302, s. 1; Mím. vyd. 02/004, s. 307.

Žaloba podaná 19. decembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovejvodstvu

(Vec C-452/05)

(2006/C 48/33)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: S. Pardo Quintillán a F. Simonetti, splnomocnené zástupkyne, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 19. decembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovejvodstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. rozhodol, že Luxemburské veľkovejvodstvo tým, že nie je schopné zabezpečiť, aby minimálne percento zníženia celkovej záťaže vstupujúcej do všetkých čističiek odpadových vôd bolo aspoň 75 % pre celkový obsah fosforu a aspoň 75 % pre celkový obsah dusíka, si nesplnilo svoje povinnosti z dôvodu nesprávnej aplikácie článku 5 ods. 4 smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd ⁽¹⁾,
2. zaviazal Luxemburské veľkovejvodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Luxembursko v roku 1999 oznámilo, že sa namiesto použitia prísnejšieho režimu na všetky čističky odpadových vôd na svojom území rozhodlo oprieť o článok 5 ods. 4, ktorý prístupuje k celkovému posúdeniu úrovne zníženia dusíka a fosforu pre všetky luxemburské aglomerácie.

Podľa posledných informácií týkajúcich sa percenta celkového zníženia záťaže vstupujúcej do všetkých čističiek odpadových vôd v Luxemburgu však podmienky aplikácie článku 5 ods. 4 neboli splnené.

Komisia môže teda len konštatovať, že luxemburské orgány nepreukázali, že minimálne percento zníženia celkovej záťaže dusíka a fosforu je aspoň 75 % pre každý z týchto dvoch prvkov; v dôsledku čoho nie sú splnené podmienky aplikácie článku 5 ods. 4.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 135, s. 40.